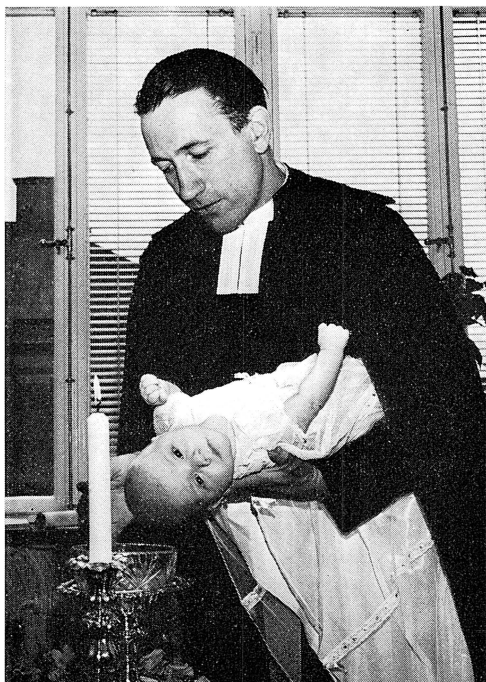

Jag döper dig . . .

Knappt hade sista versen på ”Tryggare” förklingat, förrän den lycklige fadern lyfte upp sin lilltös mot dem som var församlade i vardagsrummet framför dopbordet och utropade: ”Jaha, så har lillasyster fått sitt namn. Christina är henners namn, Christina med Ch!” Dopförrättaren stod något handfallen inför detta postludium till dopakten. Han hade inte ens fått överlämna doptavlan, som låg i det stora vita kuvertet. En kort harkling och prästen tog till orda på nytt.

”Vår församling vill få överlämna en doptavla, och där står det mycket riktigt att Christina är hennes namn, Christina med Ch.” Dopbarnets fader nickade instämmande — tydligen nöjd att pastorsämbetet rätt uppfattat namnstavningen och bekräftat det på doptavlan.

”På den här doptavlan” fortsatte prästen i det han drog åt sig prästkappan, som för att fatta mod för sitt tal — ”så står det ett

citat ur vår doppsalm 185 i vår psalmbok, närmare bestämt vers 4. Där står det så här: ”Namnet som vi barnet giva, värdes i din livsbok skriva, Fader, du all världens liv.” Beskow som har skrivit psalmen, menar att vi som föräldrar ger barnet dess namn, men att Gud i dopet skriver in det namnet i sin livsbok. Bilden av livsbok är kanske för oss naiv, ty det har vi nog klart för oss, att Gud upp- rättar inget folkregister.

Detta att Gud skriver in Christina i sin livsbok, det betyder att hon genom dopet är Guds barn. Han söker i sin gränslösa kärlek också det lilla barnet. Christina inskriven i Guds livsbok, det betyder, att Gud i sin himmel med glädje noterar, att hon skrivits in i den kyrka, som Hans son Jesus har grundat på jorden. Guds barn i Kristi kyrka, det innebär att Gud i omsorg, i kärlek alltid söker det barnet och vill vägleda det för att efter detta jordeliv ge evigt liv.

Det är inte namnet Christina, som är det viktigaste namnet här vid dopet idag — det kan ni ju byta ut mot något av de andra namnen, ni gav henne. Det är Gudsnamnet, som är det viktiga namnet här idag, såsom Jesus i sin dopbefallning har sagt oss: dö- pande dem i Faderns, Sonens och den helige Andens namn. I do- pet skriver Gud med klara vattendroppar på barnets panna sitt namn, en Guds vattenstämpel. En vattenstämpel, det vet ni, kan man inte radera ut, man kan dölja den, men inte radera ut den. Guds vattenstämpel tecknas av Kristusmonogramet KR, vilket an- ger Jesu ämbete. Han är Konungen, hans ärende är att frälsa oss — rädda oss. Därför skall vi nu till sist sjunga en doppsalm, där namnet Jesus får oss att förstå, att det är detta namn, som är det viktigaste vid dop, psalmen 184.”

Just som de församlade lite trevande började att sjunga satte dopbarnet igång med ett genomträngande magknipsskrik. Det var tydligen dopbarnet Christinas sätt att sjunga med i psalmen: ”Glad jag städse vill bekänna, jag är döpt i Jesu namn!”

Gösta Schmidt.